

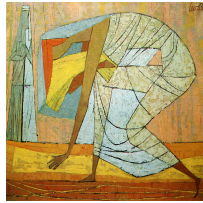
П. В. Нестеренко

Левицький Мирон

ЛЕВИЦЬКИЙ Мирон (14. 10. 1913, Львів – 17. 07. 1993, Торонто) – живописець, графік, письменник. Чоловік [Г. Левицької-Горюн](#). Член Асоц. незалеж. укр. митців (1938), об'єдн. укр. письменників «Слово». Навч. у Мист. школі О. Новаківського у Львові (1931–33), Краків. АМ (1933–34; викл. В. Скочиляс). Працював у Львові: 1935–38 – графік видавництва «Батьківщина»; 1938–39 – видавець та ілюстратор ж. «Ми і світ»; 1939–41 – художник археол. відділу АН УРСР, істор. музею; 1942–44 – худож. ред. Укр. видавництва. Служив 1943–44 у дивізії «Галичина». Від 1945 – у м. Іннсбрук (Австрія), викл. рисунку в укр. гімназії. Від 1949 – у Канаді. Худож. ред. Вид-ва Тиктора у Вінніпезі (1949–54); водночас ред. та ілюстратор Клубу приятелів укр. книжки, ред. ж. «Комар» (1949–50), худож. ред. ж. «Мій приятель». Від 1954 – у Торонто. Худож. кер. кінофірми «Орбіт» (1956). Викл. історії укр. мистецтва на Курсах українознавства (1961–86). Голова Укр. спілки образотвор. митців у Канаді (1974–85). Учасник мист. виставок від 1945. Персон. – у Парижі (1958), Торонто (1961, 1963, 1969, 1972, 1978, 1985), Вінніпезі (1985), Львові (1985, 1991), Києві (1991). Подорожував країнами Європи, Центр. Америки, Пн. Африки, Азії. Виконав художнє оформлення понад 300 книжок. Підніс мистецтво оформлення укр. книжки в Канаді на високий графіч. рівень і став основоположником особливого мист. шрифту. Для його графіки характерна особлива стилізація, побудов. на спрощених формах та лініях. Автор зб. новел «Ліхтарі» (Торонто, 1982), а також мистецтвозн. статей. Частина робіт та архів Л. зберігаються у Нац. музеї у Львові.

Фотоілюстрації

Основні твори

розписи – бані та віконні арки церкви св. Миколая у с. Серафінці Городенків. р-ну (нині Івано-Фр. обл., 1937–38), у Канаді – святилище та ікони для церкви Царя Христа у Вінніпезі, св. Петра й Павла у Манітобі (обидва – 1953), св. Євхаристії у Торонто (1974–75), Серця Христового у Ватерфордї (провінція Онтаріо, 1982); в Австралії – іконостас церкви Святого Духа (1955) та ікони для церкви св. Андрія (1967; обидва – Сідней), церков св. Володимира в Аделаїді (1983) та Канберрі (1985–87); іл. до поеми «Енеїда» І. Котляревського (1937); живопис – «Автопортрет» (1948), «Пієта» (1960), «Ярославна» (1961), «Гуцульські музики», «Рута» (обидва – 1963), «Оксана» (1964), «Еспанське місто» (1965), «Зіслання Святого Духа» (1968), «Пробудження» (1969), «Юрій Змієборець» (1971), «Еней і Дідона» (1972); рельєф до 50-річчя укр. першопоселенців у Канаді (парламент Манітоби, 1951); лінорит «Козак» (1969).

Рекомендована література

1. Графіка українських канадських мистців. Монреаль, 1973;
2. Каталог-альбом асоціації київських художників-монументалістів «Погляд»: Єдність. 100 укр. митців світу – 100-річчю укр. поселень в Канаді. К., 1992;
3. Кейван І. Українські мистці поза Батьківщиною. Едмонтон; Монреаль, 1996;
4. Зельська-Даревич Д. Сто екслібрисів Мирона Левицького. Торонто, 1997;
5. Її ж. У царині двох видів мистецтва (малярні й графічні шукання Мирона Левицького) // Мистецтво укр. діаспори: Повернуті імена. Вип. 1. К., 1998;
6. Нестеренко П. Він підписувався – «Лев» // Сучасність. 2000. № 5;
7. Той, що розбуджує почуття краси (Мирон Левицький) // ОМ. 2004. № 2.

Бібліографічний опис:

Левицький Мирон / П. В. Нестеренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-53789>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).